شنبه 17 تیر 1402 - 16:03

صیغه عقد اخوت بین نمازگزاران تبریز در عید غدیر

حجت‌الاسلام سیدمحمدعلی آل‌هاشم، امام جمعه تبریز که بارها به دلیل کارهای نو ، در صدر اخبار قرار گرفته است، این بار نیز با ابتکاری نو در روز عید غدیر خم صیغه عقد اخوت را بین تمام نمازگزاران تبریز جاری کرد.

به گزارش آران نیوز به نقل از تبریز جوان امام جمعه تبریز همچنین با بیان اینکه غدیر تنها یک حادثه تاریخی نیست بلکه یک تفکر است و نشامه برای تداوم خط نبوت است و یک چشمه ای است که تا پایان هستی این چشمه می جوشد، گفت: غدیر روز اکمال دین و اتمام نعمت و موجب خشنودی خداوند متعال است.
وی ادامه داد: غدیر نه تنها بیان جغرافیا و تاریخ است بلکه اثبات ولایت است. عید غدیر و ولایت در واقع عید دخالت مردم در امر حکومت، حامی مستضعفان و الگوی حکومت اسلامی به سایر حکومت هاست.
آل هاشم با تشکر از برگزاری باشکوه جشن های مردمی عیدغدیرخم گفت: تا روز مباهله جشن ها ادامه دارد و سپس به استقبال عزاداری محرم خواهیم رفت.

نحوه برقراری صیغه عقد اخوت در عید غدیر

یکی از اعمالی که جزء مستحبات در روز عید غدیر برابر با هجدهم ذی الحجه عنوان شده و روایت های زیادی درباره آن عنوان شده، برقرار کردن صیغه عقد اخوت است. عقد اخوت یا پیمان برادری سابقه طولانی در میان ادیان الهی دارد. درواقع روز هجدهم ذی الحجه که شیعیان، آن را با عنوان عید غدیر می شناسند، همان روزی است که آتش برای حضرت ابراهیم علیه السلام سرد و گلستان شد، روزی است که حضرت موسی علیه السلام حضرت یوشع بن نون را به عنوان وصی خود برگزید، روزی است که حضرت عیسی علیه السلام یکی از حواریون به نام شمعون الصفا را وصی خود معرفی کرد و روزی است که حضرت امیرالمؤمنین امام علی علیه السلام به عنوان امام و ولی مردم از سوی پیغمبر اسلام صلی الله علیه و آله معرفی شدند.

آن طور که در منابع معتبر و مستند اسلامی عنوان شده، مناسب است که عقد اخوت در میان برادران و دوستان مؤمن خوانده شود. در کتاب مستدرک الوسائل نحوه اجرای عقد اخوت به این صورت عنوان شده است:

ابتدا دست خود را بر روی دست راست برادر مؤمن خود قرار بده و بگو: «وَاخَیْتُکَ فِی اللّهِ وَ صَافَیْتُکَ فِی اللّهِ وَ صَافَحْتُکَ فِی اللّهِ وَ عَاهَدْتُ اللّهَ وَ مَلاَئِکَتَهُ وَ کُتُبَهُ وَ رُسُلَهُ وَ أَنْبِیَاءَهُ وَ الْأَئِمَّهَ الْمَعْصُومِینَ عَلَیْهِمُ السَّلاَمُ‏ عَلَی أَنِّی إِنْ کُنْتُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّهِ وَ الشَّفَاعَهِ وَ أُذِنَ لِی بِأَنْ أَدْخُلَ الْجَنَّهَ لاَ أَدْخُلُهَا إِلاَّ وَ أَنْتَ مَعِی‏؛ با تو برادر شدم در راه خدا و صفا کردم با تو در راه خدا و دست دادم با تو در راه خدا و عهد کردم با خدا و فرشتگانش و کتاب هایش و رسولانش و پیمبرانش و امامان معصوم علیهم السلام بر اینکه اگر من از اهل بهشت و مشمول شفاعت بوده باشم و رخصت یافتم که داخل جنت و بهشت شوم داخل آن نروم مگر اینکه تو با من باشی.»
سپس برادر مؤمن بگوید: «قَبِلْتُ‏؛ پذیرفتم.»

سپس بگوید: «أَسْقَطْتُ عَنْکَ جَمِیعَ حُقُوقِ الْأُخُوَّهِ مَا خَلاَ الشَّفَاعَهَ وَ الدُّعَاءَ وَ الزِّیَارَهَ؛ ساقط کردم از تو جمیع حقوق برادری را غیر از شفاعت و دعاء و زیارت.»